

Uzenej večer

Jan Spálený

Ráno mě ženeš, jak vítr smetí
protahuješ stíny, který jak řeřichy rostou z hlíny
hladovej čas polyká hodiny
a ráno je pohltí

Tuhle kytaru jsem si taky jenom půjčil
ozývá se hluše a její doprovod lhostejně kluše
za chvíli umlkne a půjdu zas dál
a ráno mě pohltí

Je uzenej večer plnej rozpitejch světél
a málo stop v rozlitým sněhu
vrzání podrážek buší mi na spáncích
já stírám tvou rozlitou něhu

Ráno mě ženeš jak vítr smetí
odpoledne je svědomí na lžici a peřina se chladí v lednici
strašně jsem ti chtěl dát mnohem víc
dřív než nás to pohltí

Je uzenej ...